

SZÁLLÓ LEVELEK.

Megjelenik a hónap 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:
Egy évre 10 korona.
Fél évre 5 korona.
Egyes szám ára 30 fillér.

Felelős szerkesztő:
POLGÁR BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nyírad, Zalamegye.
Ide intézendő a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény.

Máté ebangelista

karácsonyi érett gondolatjai.

Nagyszerű! Hullámszik a haza s nyakra-főre gyüleseznek ellenzéken, kormánypárton. Már roppantul busult értem a Lloyd-club, tehát felrándultam s kijelentettem, ha a legközelebbi válságnál a távozó Possz minister tárcáját Tisza barátom nem nekem juttatja, akkor újévkor megünneplem *50-dik* elvváltoztatásom meleg jubileumát. S milyen pompás lesz, ha én leszek az igazságügyminister!

Bulla Antalt azonnal kinevezem a bírósági helyszini szemlék és kiszállások főrendezőjévé; — *Gróf Márkus* mindenesetre végrehajtónak tétetik meg; *Sági János* keszthelyi segédtelekkönyvvezetőnek reá koppantok körmeire, hogy merészkedik ujságba irni, mikor nincs szükség egyáltalán az ujságra; *Major Vendel* régi választóm a tejszövetkezetben fürdőt kap; *Vida János* papom apát lesz Bugyberekben s a vitai plébános Katicájára fog felügyelni; a sármelléki öreg birónak érdemrendet eszközök ki, a hévizi fürdőt pedig államköltségen üvegtető alá hozatom, hogy télen is lehessen fürödni.

Egyéb terveim is vannak, de ezeket nem árulom el. Csak úgy lepem meg velük a világot. Addig pedig levelet írok Miklós cár barátomnak, mely ekképen hangzik:

Minden oroszok nagy cárja!
Kedves barátom!

Nem szép öntől, hogy a lassan folydogáló ezen esztendőben önhöz intézett levelemet nem méltatta válaszadási figyelemre. Pedig egy nap néccer is elküldtem terhétől megszabadult szobaleányomat postára, vajjon megérkezett-e már várva-várt levele. Ámde nem gyűtt. Tehát én írok újra önnek. Talán méltóztatik tunnyi, hogy a japányok még mai napig sem vevék be *Port izét*, alighanem *Port Miskát*, pedig én tunnám mit köllene nekik a cél elérésére tenni. *Ojjanma, mint Holnap* tábornoknak is a nemzetközi békekongressuson megtettem az ajánlatot. A sármelléki nemzetőrség *Dely Béla ezredes* vezetésével elfogja foglalni a 42,203 méter magas magaslatot s felséged dicső lobogóját diadalittasan fujdogálja a port-miskai Artur szél, mely a lehorgonyozott *törpediók*

és tenger alatt mezitláb járó hadihajókról oly dicstelenül levegőbe röpült, a Pétrifalopsz és egyéb Cyrilli nagyherceget menyország felé szállító merész tánc közben.

Makaróni tengernagy szörnyü halála óta benső gyászom jeléül én beszüntettem a makaróni evést, mert irtózom mindattól, ami e dicső hadfira még emlékeztet. Mint szingapóreból bizalmas értesítést vettünk, a baltási flóta vígan halad a kelet-ázsai vizek felé s mire oda ér, 3000 tengeri mértfölddel elébb már be is fog fagyni. Ennek következtében Hertelendy Jóska öcsémmel azt határoztuk, hogy a szántói gőzmalomból minden párát csöveken a sárgatengerre eresztünk és így a baltási flóta vígan fogja fujni:

„Eb fél, kutya fél,
Mig a Máté, Jóska él!”

Hogy azonban ezen világra szóló gyeniális gondolatunk és eszménk testet öltön: kérjük Cárságod kegyes beleegyezését az ide mellékelt levelező-lapon mielőbb megküldeni. Mivel a szobaleányom ismét gyanus dagadási tüneteket mutat, egyuttal

A „Szálló Levelek” tárcája.

Karácsonyest Náprádfán.

Üvölt a téli szél, zizegve hull a hó Ablakánál búsan ül *Pechmeister* apó. Körülte hitvese s Walachné asszonyom Megöszült apjának ajkára csókot nyom. „Apám! édes apám! — így sóhajt leánya Otthon alig merek menni az utcára.

Mióta egy ujság Lajcsit leleplezte Lelkemet hureolták a szégyen-keresztre! Beesületnek vége, tekintélye sincsen E földön több olyan árva, mint én, ninesen. Akármerre nézek, gúnyos mosolyt látok, Fiatal létemre unom a világot.

Meghalok, jobb is lesz! mért is élnék tovább? Szived szeretete életem alkonyát Aranyozza által. Hogy szegény leányod Fiatal korában elcsüggedt, azt látod. Szégyen s gyalázat, mi Lajcsi nyomán kél Bepiszkolt nevérol „Szálló Levél” beszél!”

Fölkel az ősz apa, könnyét vissza fojtja Reszkető karával lányát átkarolja: „Szegény jó gyermekem! apai keblemen Felzaklatott lelked egy kissé pihenjen.

Ugy-e megjósoltam, soha sem léssz boldog, Mert a vörös lájbi tégedet megrontott!

Mikor megalkudtunk *hatezer* forintba Hogy ezt hozományul vidd nászi-utadra, Esküvőd reggelén is azzal állt elő: Ámbár téged imád, végtelen szeret ő, De még sem vehet el, mert nem elég *ennyi*, Adóssága felét tudná csak fizetni.

Felbőszültem erre, tudni sem akartam Többet e fráteréről; bánom is hogy adtam Egy garast is neki; de *arendás bátyád* Azzal fenyegetett: „*Ha én nem, hát ő ad!*” Így lettél Walachné, örök szegényünkre, Isten tudja még mi szakad ősz fejünkre!”

Igy keserg az öreg ember lánya sorsán, Midőn egy gyász alak surran át a szobán; Halvány az orcája, kisírtak szemei Őket tulvilági árnyként megkörnyezi. Megdermedt ajkain halk susogás támad: „Békesség illesse ma este e házat!”

Özvegy Szentgyörgyiné a nevem énnékem Várhidit keresem, hogy most számon kérjem Tőle szakácsnémmal speizom mért ürité Ki a nélkül, hogy a kosztpénzt kifizetné?! Mikor agyamra az örület nehezült S gyarló testem Pesten tébolydába került.

Nyoleszáz forintommal volt éppen adósom, Nem könyörült rajtam, ezért átkom szórom Rézvörös fejére, örök átkom rája, Ugy bolyongjon, mint az utak pacsirtája! Ne leljen nyugalmat se földön, se égen, Még hatvan forintot sem adott én nekem!”

Borzadva hallgatják e szörnyü szavakat, Walachné térdre hull, szemében köny fakad: „Ne, oh ne! beszélj így jámbor teremtés te, Meglakolt büneért, szörnyen lakolt érte. Távozz s bizz Istenben! Az született máma Aki a világot büneért megváltja. Szállj vissza sirodba térden állva kérlek, A *Szálló Levelek*, az áll boszut érte!”

Karcos.

ÁTKOK.

Olyan népszerű légy, mint a zalaegerszegi polgármester, aki nagyságos urnak hivatja magát és a 6000 frtra kialakított hozományt 12 ezer forintra szöktette fel az esküvő reggelén.

*
Várhidi Lajosnak hívjanak!

*
Polgár Béla legyen a keresztapád!

*

kérnék két adag olyan fehér port küldeni neki, amitől ne kelljen *Nagy-Lengyelbe* szálltatnom.

Fogadja kedves barátom a karácsonyi szent ünnepekre a legszélyesebb üdvözetemet. Kedves néjénél kézesókomat kérem átadni: Egyébként vagyok

Sármellék, Luca napján, 2904-be

hivségese szolgálja

Várbogyay Bogyay Máté s. k.

a keszthelyi választó-kerület országos társulati figurája.

Azt beszélik,

hogy a tapolcai gyászmagyarkák elnökválasztásra készülnek;

hogy a megyeházán, a december 12-iki megyegyűlésen bizonyos körökben féltik a kormányt;

hogy a tördemici híres jegyző a tapolcai takarékpénztárakban hajlandó volna szolgálai állást is elfogadni;

hogy a kövágó-örsi plébános ur, mikor kedves felesége Keszthelyen letette a terhet, a következő táviratot kapta:

„*Feri* szerencsésen megérkezett, *Katica* a körülményekhez képest jól érzi magát;“

hogy a „Tapolcai Lapok“ a borvásárról igen meleg elismerő cikket irt;

hogy a keszthelyiek *Sági János* uramat köztevékenységeért üldözik;

hogy a diszeliek a püspöktől *káplánt* kérnek;

hogy a zala-szt-iványi Cságoly Ferencné önagysága cifra keztyűben adja anyai áldását az új házaspárookra;

hogy a gógánfai jegyző kezdő tanítónők számára helyszerző irodát nyitott (állásnélküli hölgyek forduljanak bizalommal hozzá. Szedő.);

hogy Tagyonban nem szabad kártyázni;

hogy dr. Nokedli nem ér reá a sok póre miatt aludni;

hogy a tapolcai derék hazafiak a ferbli asztalnál busulnak a haza sorsa fölött;

hogy a tapolcai tiltakozó népgyűlésen a dísz-szónok a 48-as Schwarz volt;

hogy a balaton-parti vasut mihelyt követválasztás lesz, azonnal léghajóállomásokra jár be;

hogy Baesányi hamvainak hazaszállítására a Marton Albert ur egy lyukas talieskát adományozott;

hogy a kis cementes Pollák nagyon örvend a Szálló Leveleknek;

hogy Cságoly Pali ténsur a tördemici jegyzőt hathatós pártfogásába vette;

hogy a zalaegerszegi rendőrség a Szálló Levelek árusítóit üldözőbe vette;

hogy Várhidi polgármester a Szálló Levelek virginiájától a minap rosszul lett és levegővételre Náprádfa felé vette útját;

hogy a sümegi Ramasetter-szobor javára a Lukonse Gabi egy kötet jól sikerült szónoklatot rendezett sajtó alá;

hogy a *Magetti Géza* nem olvassa a Szálló Leveleket;

hogy a sümegi barátok Karácsony szolgabíróvá választották meg confraternak;

hogy Darnay ur régiségtárában valódi régiségek is vannak;

hogy a sümegi Kis timár Zalabérben is állít föl bőrgyárt;

hogy az Ács Ferenc a tapolcai takarékpénztárnak díszelnöke lesz;

hogy a Grün bíró ur a *Tininszkynek* boldog karácsonyi ünnepeket szerzett;

hogy dr. Nokedli egy becsületsértési perért csak 38 korona mérsékelt díjazást számított fel;

hogy a Harangi Lajcsi a Szálló Levelekben közölt házszabályait aranyos rámba tette;

hogy a szent-grótiaknak ujévre az Eitner Zsiga járásbírótságot eszközöl ki;

hogy a zalaegerszegi kir. ügyészség a Bulla Antal szennyését takargatja;

hogy a Béri Lexi a virgácsot találja a leghatásosabb nevelési eszköznek;

hogy a lesence-istvándi cipészek bicikligyárat, a molnárok pedig gőzfürdőt állítottak föl;

hogy a Bogyay Máté az 50-ik elváltotztatás jubileumát újévkor készül megülni;

hogy a nyirádi öspörös orleáni szüzet óhajt magához venni, miután a jelenlegi Bregyójában kételyei vannak;

hogy az örvényesi magyarfaló svábok a magyarosító plébánost utcahosszat esőkkel illették;

hogy a badaesony-tomaji plébános Klotild és Margit kisasszonyok közt nem tud elégséget tenni (Erről a jó urról jövő számunkban többet. Szerk.);

hogy a tapolcai miklósi vásáron a németfalusiak érett turót ettek káposztafőzelék gyanánt;

hogy a vitai póp dr. Karbunkulust kérte föl életrajzának megírására;

hogy a zalabériek Lepottyban gyujtógyárat építenek;

hogy *Gyömöreay Gáspár* bátyánk mióta a lába eltörött, étvágytalanságról panaszkodik;

hogy a csab-rendekiek Lób Nácit az irgalmasok egylete díszelnökségére kandidálták;

hogy Kékkuton a savanyu kut vizétől mindenki lerészegedik.

ELLENŐR.

A zalaegerszegi rendőrség is szolgálatába szegődött hirhedt polgármesterüknek, mert a minap minden erővel meg akarta lapunk terjesztését akadályozni. Abból az elvből indult ki, hogy Zala-Egerszegen az utcai elárúsítás nincs engedélyezve. Vegye tudomásul a rendőrség, hogy a Szálló Leveleket nem szükséges utcán árusítani, mert azt minden kínálgatás nélkül is elkapkodják. De ahhoz semmi

Annyi szerencse kísérjen az életben, mint a Harangi Lajcsit a palotájában!

A Rechnitzer Sala szénáján telej ki!

Annyi ajándékot vigyenek lakodalmadra a vendégek, mint a *bucsurá* vitték a Borbély Jenőnek.

Ugy ragadjon a te enyved, mint a Fasér Károly uré.

A tapolcai takarékpénztári igazgató urak *becsületszava* úgy védelmezzon meg tégedet, mint Nusal János bátyánkat.

Az Ács Ferenc uraság lantja pengesse a te dicsőségedet!

A Harezfi Pista 25 forintos lova vigyen téged a legrázósabb uton.

Annyi koronád legyen, mint a mennyi sajtóhiba van a „Tapolcai Lapok“-ban.

Nokedli legyen a te fiskálisod!

Olyan biztonságban légy, mint a *rendesi* macskák a nyulvadászat idején!

Olyan biztosan válasszanak meg tégedet megyei bizottsági tagnak, mint a Nagy Sándort Monostor-Apátiban!

Ugy szeressenek, mint a tördemiciék az ő ragyogó esillagjukat!

Utazzál te Tapolcáról Zala-Egerszegré úgy, hogy Ukkon ne várj egy pár órát!

A vitai pap csábitson el téged!

Légy követjelölt a tapolcai kerületben!

Olyan tisztelt legyen az emléked, mint a Bulla Antalé!

Ugy fizessenek neked, mint az Eitner Zsiga nagyságos ur a tapolcai zászlócsinálóknak!

Alakítsál gazdakört és a Haydínudánom legyen az elnök benne!

Akkor igyál bort, mikor a *Söjtöny* Lexi ád!

A Hushagyó keddi Kálmán furulyáján zokogj néhány kesergő nótát!

A Lób Ignác legyen a te protektorod!

Légy olyan ékesszóló, mint a Bogyay Máté!

A Gróf Márkus tegye nálad tiszteletét!

A tapolcai gyászmagyarkák gondoskodjanak úgy a sorsodról, mint a hazáéról!

A muraközi papok tanítsanak tégedet a magyar nyelvre!

A kövágó-örsi plébános ur kereszteljen meg téged!

Háborogj, mint a Balaton!

A zalaegerszegi rendőrség üldözzön téged, mikor a „Szálló Levelek“-et árulod!

A Breisach bátyánk önzetlensége védelmezzon, ha bajba kerülsz!

Járjon a te fiakkerodon a Nokedli!

köze sincs aztán a rendőrségnek, hogy lapkihordónk hova viszi be az ujságot, mert megrendelt helyekre igenis a jövőben is fogjuk küldeni alkalmazottunkat s ha ebben is megakadályozni próbálna bennünk a városi kapitány ur, ugy ellene — mint hivatalos hatalmával visszaélő ellen azonnal meg fogjuk tenni a fenytő feljelentést.

Tapolca és Zala-Haláp között a törvényhatósági közut oly rossz állapotban van, miszerint a közlekedés, különösen esőzés idején, alig eszközölhető. Oly kevés fedanyag lett ez idén e különben máskor kitűnő uttestre hordva, hogy még a mult évi gödrök, lyukak betömésére sem került. Kíváncsiak vagyunk, az a sok százezer korona utadó mire lesz fordítva akkor, ha még oly elsőrangú közlekedési ut is elhanyagoltatik, mint a *tapolca-nyirádi* közlekedési ut? Hja, az államépítészeti mérnök uraknak ugy látszik, kisebb gondjuk is nagyobb, mint utakra felügyelni, elég ha végig kocsikáznak szakaszaikon, leereszkedőleg tudakozódnak az utbiztos és utkaparók egészségéről, aztán beülnek a koresmába busulni a haza sorsa felett.

Csillag, de nem fényes. A tördemiciek szomorú hírnévre vergődött jegyzője fegyelmi ügyében még ez ideig nincs határozat. Mint teljesen megbízható helyről értesülünk, maga a járás köztisztelőben álló derék főszolgabírája, aki Csillag ellen a vizsgálatot teljesítette, ugy nyilatkozott, hogy magát, a súlyos vétségek fenforgása miatt, illetékesnek nem tarthatja itélhetőzatalra, mivel a tördemiciek panaszbeadványában igen súlyos dolgok lettek a Stern Csillagra rábizonyítva. Így tehát itélhetőzatal végett a fegyelmi iratok alispánunkhoz terjesztettek föl. Ezt jól tudja a spekuláns notorius notárius is, hirdeti is uton-utafelen drága anyóskája, hogy *az ő vejének hajszála sem görbülhet meg, mert a nagybácsi, a nemes-apáti plébános, a ki testi-lelki jóbarát Csertán Károly alispánunkkal, mindent „elcsinált!”* Mivel mi alispánunkat sokkal puritánabb jellemnek és igazságosabb vezértisztviselőnek ismerjük, hogysen

A Rónai borotváljon meg!

*

Légy te a Harangozó-palota lakója!

*

Légy olyan Castor és Pollux, mint az Epstein Vili és a dr. Fischer Ignác!

*

A Penc Miska készítse el a te sirkövedet!

*

Mikor a Bullára gondolsz, jusson az eszedbe: „Memento mori!”

*

Légy te bírósági végrehajtó Tapolcán!

*

Légy te tapolcai rendőrmester és a Nokedli kegyelmétől függjön a fizetésfelemelésed!

*

A Béri Lexi tanítson tégedet a vallás-tanra!

*

Ha aranyszáju szt. János akarsz lenni, végy órákat doktor Lukonse Gabitól!

*

Olyan rendben legyen a szénád, mint a Nagy-Kanizsaiaké!

*

Olyan bensőségteljesen fogadjanak, mint a görökök a Tiszát!

egy nagy vidék elégedetlenségét egy bűnös ember manipulációi takargatásával óhajtaná szítani: ez uton kérjük fel ünnepezt vicispánunkat, hogy a fegyelmi vizsgálat nyújtotta adatok alapján hivatalos állásától függessze fel Csillag Ernő tördemici jegyzőt, mert a 4 községből álló jegyzőségben a hangulat annyira elkeseredett Csillag esalásokra hajló, kihívó, hengegő viselkedése miatt, hogy széltében-hosszában azt beszélik, ha az alispán ur nem segít, ugy Csillagot kirakatják a határra. Mert bűnös tetteit tovább nem tűrik el. Mi minden számunkban nyilvántartani és ellenőrizni fogjuk ez ügy fejlődését és nem kételkedünk abban, hogy Csertán alispán ur a közérdeket alárendelje a barátságának, annál is inkább, mert a Csillag viselkedésével elégedetlenek a legelőkelőbb adófizetői jegyzőségének.

Merénylet. Egy zalamegyei polgártársunk, *Molnár Lajos kányai* molnár ellen ez évi június hó 13-án éjféltájban lakószobájában merénylet lett elkövetve. Az érdemes öreg ur felkeresett bennünket, hogy elpanaszolja, milyen igazságtalanul járt el vele szemben a tolnamegyei *felső-ireghi* esendőrség. A közérdek hangos követelésének teszünk eleget, midőn az illetékes hatóságok figyelmét a vétkes közegek mulasztására ez uton hívjuk fel. Molnár Lajos földinknek lábálól eltétele igen érdekében állott több okból annak az embernek, akit a tett végrehajtójául Molnár a esendőrségnek megnevezett. Ugyanis az említett éjjel Molnár hálószobájába hatolt be az ablakon keresztül s Molnár fejére oly súlyos esapást mért valamely tompa eszközzel, hogy Molnár eszméletét elvesztve, vérrel borított fővel sokáig feküdt tehetetlenül ágyában s csak arra emlékezik, hogy a másik szoba ablakán menekült el a tettes. Mikor a szegény öreg ember magához tért, keservesen feltápáskodott ágyából s gyufát gyújtva forgópisztolyát kereste, hogy abból löve egyet, az alvókat felriassza és segélyre hívja. A forgópisztoly új volt s a vérvesztés következtében elgyengült *Molnár*, amint a ravaszt felhuzni akarta, a fegyver elsült és a löpor lángja a jobb arcába kapva, a bőrt leperzselte. Virradat után *Molnár* a tabi orvoshoz ment gyógykezelés végett; súlyos sérülése következtében bal szemét el is vesztette. — A *felső-ireghi* esendőrség ahelyett, hogy a tettest kinyomozta volna, azt fogta a szegény emberre, hogy öngyilkossági kísérletet követett el maga ellen. Pedig az orvosi látélet is igazolta, hogy idegen, külérőszak idézte elő, hogy Molnár a szemét is elvesztette. Ez uton hívjuk fel az illetékes körök figyelmét arra, hogy a esendőrséget a tettes kinyomozására és kötelességének teljesítésére szorítsa, mert mégis csak furesa, hogy éppen a esendőrség mulasztása miatt a valódi bűnös ma is fut, ártatlan ember pedig öngyilkossági kísérlettel vádolatik épp akkor, midőn jól tudjuk, hogy *Molnár Lajos* teljesen rendezett anyagi viszonyok között van, vagyonos ember és mi oka sincs magát ez árnyékvilágból eltenni. Az ügyet figyelemmel kísérjük és elégtételt követelünk méltatlanul meghurcolt földinknek.

Közeleg a követválasztás! Bizonyosan követválasztás lesz, mert a balatonparti vasut közeli kiépítéséről szóló híreket dobálnak a jól ismert kortések a nép közé. Hanem jólelkű népségünk többé a népbolonditoknak nem fog felülni, mert jól tudja,

hogy amit egy Hertelendy Ferenc és egy államtitkár nem tudott megesinálni, azt holmi potyázó, a nagyok dicsfényében sütkérező göbéi társadalmunknak bizonyosan nem tudják nyélbesütni. Vigyázzunk, mert a gomblyuk-fájdalomban szenvedők, a pártkasszából meggazdagodottak már igen kezdenek parolázgatni és kezd az ágiója nőni azon hétköznapi alakoknak, kiket a rendes körülmények között figyelemre sem méltattak a „nép vezérei”.

Doktor Nokedli. Nincs számalmasabb figurája a társadalomnak, mint az olyan léhűtő, aki esendes butaságban szenved. Vannak olyanok is, akiket a közélet diplomás szamaraknak nevezett el. Némelyeknek fél akós hordó nagyságu fejük kong az ürességtől; hasuk a naplopástól és az éjjeli tivornyázástól megnőtt akkorára, mint a Harangozó Lajcsi pincéjében a legnagyobb üres hordó. Pillangó életük alig várja a délutáni 5 órát, amikor a kávéházban megnyílik a potyázás édes élvezete; de alig várja a reggeli 9 órákat is, mert az urhatnamságra csak ugy kerül, ha néhány klienset foghat a járásbíróskapuja alatt. Ezeket aztán ugy megkopasztja, hogy minden kedvük el megy a perkedéstől és ha aztán a könyörület a közjótékonyosság perselyét körülhordozza, ő is beleveti azon filléreket, melyeket a szegény pervesztes felek zsirjából vágott ki. Ott díszleg neve a nagylelkűség rovatában s míg az elismerés adója esőkolja körül szeeskával telt homlokát, addig a hitelezők megszámlálhatlan serege egyre várja a fizetésnek sokáig késő perceit. Ha a felek pénzeket biznak reá, hogy a követelést rendezze, akkor ezek a pénzek hónapok mulva lesznek csak rendeltetésük helyére fordítva. Például Polgár Béla is *január 14-én* átadott neki 132 koronát bizonyos követelés kifizetésére, azonban ő, a nagy gavallér, ezt a 132 koronát csak *március 23-an* fizette be, ezen késedelemért aztán Polgár Bélának *6 korona* kamatot kellett még fizetnie. Ilyen gavallér és erkölcsös fickó az a **Doktor Nokedli**, aki a városházán is minden lében kanálkodik; aki a Rezsők és a Jenők kedvence, felebarátja az iparosoknak, édes esemegéje a hölgyeknek, nyuzója a kővágó-örsi becsületsértési perek feleinek, ugratói azon Polgár Béláknak, akik őt Bulla körmei közül kiszabadították s ezért a hálának akkora mértékével fizetnek, mint a Doktor Nokedli fizet a Harangozó perben. Lesz még egyéb megkarcolni valónk is: kissé világosabban, színesebben, érthetőbben, de csak a jövő számunkban.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Névtelen leveleket figyelembe nem vehetünk, minden közlemény írójának nevét a szerkesztőségnek tudni kell. Teljes titoktartást biztosítunk!

Kővágóörsre. Levelét megkaptuk, hogy a *Nokedli dr.* éhességében a felektől busás díjakat zsarol, az régi dolog. Egy orvosság van ellene: nem menni hozzá. Mi csak ezt a jó tanácsot adhatjuk és adjuk is mindenkinek.

K. P. Fájdalom bizony, hogy még a tapolcai járásban is vannak magyarfaló svábok! De hát ha a lelkes és tanító urak az egyházi főhatósággal karöltve letörnék a hasonló fajtu nációk szemtelen nyelvöltögetését, akkor lenne talán eredmény. Kár pedig engedékenységet tanusítani irántuk. Az ügyet nem értjük tisztán, szíveskedjék egész részletesen megismertetni velünk, készséggel fogunk tanácsot adni. Üdvözlét!

Badacsony-tomajinak. Arról biztos lehet, hogy a legteljesebb titoktartással őrizzük meg kilétét, de csakis akkor adhatunk helyet kilátásba helyezett közleményének, ha nevét is közli.

Tapolca. (V. L.) Bocsanat, de ezzel nem foglalkozhatunk. Azt tudjuk, hogy folyton rágalmakkal illetnek bennünket ép azok, a kik a Bulla-hareből kifolyólag irántunk csak hállára lehetnének kötelezve; de ezek a gyáva lelkek bármint öltögessék is reánk nyelvüket, minket sem jobb, sem rosszabbá tenni nem tudnak. Hogy politikai elveik gyakorlásának útjában Polgár Béla személyisége áll, azzal nem törődünk; az ilyen hitvány lelkekre a hazának nincs szüksége; az ilyen gőbéi a társadalomnak csakugyan arravalók, hogy a Makkfalvayék asztálya körül settenkedjenek s a legközelebbi választáson aztán ismét mint haszonleső, jó szivarokra éhes fráterek kísérik körutjukban a mamelukokat. A függetlenségi pártnak sincs ilyen gyászmagyarokra szüksége. Egyébként tessék megjegyezni: A kutya ugat, a karaván halad.

Ismeretlen! Zala-Egerszeg. Ha tudatja kilétét, örömmel közöljük, meg igen esattanosak a vörös lajbíra! De névtelenül nem közölhetjük, mert a felelősség minket illetne.

Többeknek. Lapunk jövő számában válaszolni fogunk.

Hirdetések a „Szálló Levelek“

ujévi számába

jutányos áron felvételnek

a kiadóhivatalban.

Olcsó pénzkölcsön!!!

A „SZÁLLÓ LEVELEK“ szerkesztősége már több mint egy év óta a vidék föld- és házbirtokosainak

olcsó, törlesztéses pénzkölcsönöket

szerez telekkönyvi betáblázásokra. Rövid egy év alatt több mint

2 millió koronányi kölcsönt

közvetített a legelőkelőbb és legtekintélyesebb hazai és külföldi pénzintézeteknél.

Közvetítési díj a megszavazott és folyósított tőke 1—2%₀-a.

Lebonyolítási idő: legkésőbb 14 nap.

Aki meglevő tartozását olcsóbbra átváltoztatni (convertálni) akarja; aki jelenlegi kölcsönénél magasabb összeget óhajt felvenni, forduljon bizalommal a „Szálló Levelek“ szerkesztőjéhez, kivel minden hétfőn és csütörtökön lehet személyesen érintkezni Nyirádon.

Minden levélbeli megkeresésre díjtalanul válaszolunk, még levélbélyeg sem kell a válaszadáshoz.

70 évtől lefelé eszközöltetnek kölcsönök már 300 koronától kezdve.

A lebonyolításhoz szükséges: telekkönyvi hiteles másolat; kat. birtokiv; adó- és becsü-bizonyítvány; községi bizonyítvány az ingatlan árvizmentességéről.

A telekkönyvi kivonatokon kívül az összes okmányok bélyegmentesek.

* Számtalan elismerő és hálanyilatkozat!!! *

Gyors, pontos megbízható, discret lebonyolítás!